

partier om Danmarks Europapolitik også omfatter udviklingen efter Nicetraktaten, herunder både samarbejdet mellem medlemslandene om en række fælles opgaver og Europas globale indsats.«

V 2. Af Keld Albrechtsen (EL):

»Folketinget fastslår, at Danmark ikke vil tilade nogen form for afgivelse af veto retten på spørgsmål, der direkte eller indirekte kan påvirke vores egen ret til at bestemme vores socialpolitik eller velfærdspolitik, og at der i overensstemmelse med statsministerens og udenrigsministerens tilkendegivelser om nødvendigt vil blive nedlagt veto mod sådanne traktatforslag.«

V 3. Af Holger K. Nielsen (SF):

»Idet Folketinget tager til efterretning, at 53,1 pct. af vælgerne den 28. september 2000 stemte nej til den fælles valuta, konstaterer Folketinget, at der med nej et ikke er sat spørgsmålstejn ved det danske EU-medlemskab eller vigtigheden af et dansk engagement i EU's og Europas fremtidige udvikling.

Folketinget konstaterer, at et flertal i den danske befolkning på baggrund af ØMU-nej et ikke ønsker at deltage i en vidtgående unionsudvikling, samt at resultatet af folkeafstemningen er udtryk for en betydelig splittelse i befolkningen og mellem et flertal af befolkningen og et flertal i Folketinget. Folketinget lægger vægt på, at der fra alle sider gøres en aktiv indsats for at skabe en dansk Europapolitik, der sikres bred folkelig opbakning.

På den baggrund opfordres regeringen til at formulere en ny og langsigtet dansk Europapolitik, bl.a. ud fra følgende hovedlinjer:

- De danske undtagelser skal ligge fast og være et væsentligt grundlag for den fremtidige danske Europapolitik.
- Danmark skal fortsat spille en offensiv rolle i EU's miljøpolitik og herunder arbejde for flertalsafgørelser vedrørende miljøafgifter.
- Danmark skal i EU modvirke social og skattemæssig dumping og derfor arbejde for flertalsafgørelser omkring minimumssatser for selskabsbeskatning.
- Danmark skal inden for EU arbejde for en ikke-militær sikkerhedspolitik og en global rolle for EU, som bl.a. udfordrer USA i FN og WTO.
- Danmark skal ud fra sikkerhedspolitiske hensyn støtte en ambitiøs udvidelsesstrategi, som omfatter hele Østeuropa og Centraleuropa, herunder ikke mindst Sydøsteuropa, og som

indbefatter en fastlagt tidsramme for udvidelsesprocessen.

- Danmark skal gå ind i en konstruktiv debat om et mere fleksibelt EU-samarbejde.
- Danmark skal arbejde for en yderligere demokratisering af EU-samarbejdet med mere åbenhed og gennemsigtighed samt større åbenhed i den danske EU-beslutningsproces.

Folketinget opfordrer regeringen til at inddrage nej-partier og nej-bevægelser i debatten om den igangværende regeringskonference. Folketinget lægger vægt på, at Nicetraktaten skal sikre en positiv udvidelsesproces. Folketinget lægger endvidere vægt på, at regeringens løfter for folkeafstemningen vedrørende flertalsafgørelser på det sociale og arbejdsmarkedsmæssige område efterleves, så det sikres, at der ikke sker nogen undergravning af det danske velfærdssamfund og den danske model.«

V 4. Af Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Folketinget konstaterer, at folkeafstemningen den 28. september 2000 resulterede i en klar afvisning af euroen til erstatning af kronen, og at regeringen har indkaldt Folketingets partier til en drøftelse.

I denne forbindelse opfordrer Folketinget regeringen til:

- Fuldt ud at respektere afstemningens resultat.
- At tage en åben debat om forhandlingsmandatet op til Nicetopmødet.
- At forhandle med partierne og bevægelserne om et offensivt dansk udspil til et mere fleksibelt opbygget europæisk samarbejde.«

V 5. Af Frank Dahlgaard (UP):

»Idet Folketinget konstaterer,

- at kurserne på danske aktier og obligationer er steget siden befolkningens nej til euroen den 28. september,
- at den danske obligationsrente har nærmet sig til den lave tyske rente siden euronejet, og
- at kronen er styrket siden euronejet og nu ligger på den stærke side af den aftalte centralkurs, udtrykker Folketinget sin dybe forundring over Økonomiministeriets rapport »Danmark og euroen« fra april og sin afstandtagen fra den økonomiske skræmmekampagne, som blev ført af regeringen og de øvrige europolitikere op til folkeafstemningen den 28. september.«